

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsako krat.

MIR.

Velja:

za celo leto z zabavno-poučno prilogo »Domači prijatelj« 2 goldinarja. Priloga sama se ne oddaja.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“, v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Leto XV.

V Celovcu, 30. grudna 1896.

Štev. 36.

Vabilo na naročbo.

Ob bližajočem se novem letu vabi „Mir“ vse svoje prijatelje, naročnike in bralce, da mu ostanejo zvesti tudi v novem letu ter mu pridobijo prav mnogo novih naročnikov in prijateljev. Petnajst let že se poteguje „Mir“ za pravice koroških Slovencev v verskem, narodnem in politično-gospodarskem oziru. Za te pravice hoče se neustrašeno in odločno potegovati tudi zanaprej ter vedno zvesto hoditi po poti, ktero mu je odkazal nepozabni naš rajski msgr. Andrej Einspieler.

Program naš ostane stari. Uredništvo bode delalo z vso močjo na to, da pripravi bralcem kolikor mogoče primerne berila, da bodo poučeni o vsem, kar se godi po Koroškem in po ostalem Slovenskem, in da zvedó, kar je zanimivega po širnem svetu. Posebno bodemo skrbeli za zabavni del, da bodo imeli tudi oni, ki se za politiko manj zanimajo, zlasti ženske in mladina, dosti kratkočasnega branja. Zato začnemo z novim letom izdajati redno z zabavno-poučno prilogo:

„Domači prijatelj“.

„Domači prijatelj“ bode izhajal dvakrat na mesec, dné 10. in 30., ter prinašal povesti, pesni poučne spise, kratkočasnice, smešnice itd. Poseben gospodarski oddelek nam pa bode nadomestoval gospodarski list, ktere ga že toliko časa želimo.

Nova priloga nas bode stala mnogo denarja. Zato prosimo vse stare naročnike, da čim preje poravnajo svojo naročnino (2 gld.) in nam pridobijo izdatno število novih naročnikov, da nam bode mogoče poravnati velike stroške za list. Darovi v ta namen se hvaležno sprejemajo.

Ob tej priliki zahvaljujemo prav prisrčno vse blage sotrudnike in dopisnike, ki se tako požrtvovalno potrudijo za nas. Prosimo, da s spretnim peresom podpirajo „Mir“ tudi zanaprej in obračamo se do vseh cenjenih rojakov, da našo stvar pospešujejo gmotno z naročevanjem in duševno s pridnim, vsestranskim dopisovanjem.

Le tako bodemo dosegli svoj smoter, označen na čelu lista: „Vsakemu svoje!“ Zato: „Slovenci! Ne udajmo se!“

„Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi,
A delo in trud nam nebo blagoslovi!“

Uredništvo „Mira“.

Slovenske politične razmere.

Govor posl. g. dr. L. Gregorec-a v državnem zboru dné 5. decembra 1896. leta.

Visoka zbornica! V vladnih listih sem večkrat bral, da se je našemu sedanjemu minister-skemu predsedniku marsikaj posrečilo, kar se mnogim njegovih prednikov ni hotelo posrečiti, n. pr. volilna reforma, civilni pravdni red, preosnova davkov, nova domovinska postava, morebiti še postava o kmetskih zadrugah itd. (Posl. Jax: Še ne!) Morebiti! Iz tega sklepajo prijatelji min. predsednika, da bode mogoče še druge važne stvari ugodno rešiti, n. pr. pogodbo z Ogersko, konec narodnostnih preprirov. Rad bi bil spregovoril nekatere besede o pogodbi z Ogersko, da pa okrajšam svoj govor, hočem govoriti le o narodnostnem vprašanju.

Gospoda moja! Ne more se tajiti, da jezikovno in narodnostno vprašanje nujno zahteva konečno rešitev. V zvezi je z dejansko narodno ravnopravnostjo vseh narodov in njih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju; v zvezi je s tem, da se odstranijo narodnostni prepri in napravi narodni mir. Važnost tega vprašanja se je nedavno pripoznala tudi v tej zbornici povodom nujnega predloga Pacákovega. Nujnost predloga se je sicer odklonila, nujnost stvari pa priznala. Reklo se je sicer, da ta predlog ni bil času primeren, debata pa je drugače pokazala. Prvikrat se je o jezikovnem vprašanju mirno, stvarno in uljudno razpravljalo. Spoznati smo mogli, da bi vendar rajši imeli mir, kakor hud in nazadnje vendar-le brezuspešen prepri; celo voditelji združene levice govorili so o dolžnosti, priti do miru in naglašali potrebo, da se izdá jezikovni zakon. To so vesela znamenja, da se približujemo koncu 30letne jezikovne vojske, da se bo posrečilo tudi pri nas, kakor se je zgodilo v Švici in v Belgiji, napraviti narodni mir in da bode mogel vsak, bodisi Nemeec, Slovan, Lab, Rumun, svoje naravne državljanske in politične pravice izvrševati v svojem jeziku in s sodnijami ter s političnimi uradi občevati v domačem, materinem jeziku. V zanimivi razgovor je od jugoslovanskih poslancev posegel dr. Ferjančič in naglašal zlasti potrebo, da se eventuelni mir sklene ne le za dežele češke krone, marveč se razširi na vse dežele, posebno še na jugoslovanske, in da se jezikovne raz-

mere uredijo po duhu in v smislu člena 19. drž. osnovnih postav.

Jaz se s tem popolnoma strinjam in hočem danes govoriti samo o onih uzrokih, ki so pri nas Jugoslovanih zabranili, da se ni izvedel čl. 19. drž. osnovnih postav in ki bodo zabranjevali to tudi zanaprej, ako nimate poguma, one uzroke odstraniti.

Gospoda moja! Pri zadnjem ljudskem štetju se je naštel nad 1,200.000 Slovencev. Blizu 60.000 Slovencev se je l. 1866. izročilo Lahom, ravno toliko jih je na Ogrskem, na tisoče Slovencev pa so pri ljudskem štetju zaplenili. Naš narod šteje torej okrog poldrugi milijon duš, je tedaj najmanjši med slovanskimi narodi, pa najbolj častitljiv. Zakaj v staroslovenskem jeziku sta učila in pisala slovanska apostola sv. Ciril in Metod, ustanovitelja slovanske liturgije (bogočastja) in krščanske prosvete. V staroslovenskem jeziku daruje se še dandanašnji najsvetejša skrivnost krščanstva, sv. maša; pa spomin na to se je izgubil med našim ljudstvom. V neugodnih časih smo prišli med tri mogočne, pohlepne narode: Nemce, Lahe in Mažare.

Že pred več ko 1100 leti smo izgubili državno neodvisnost. Z drugim slovanskim svetom smo združeni samo v jugo-vshodu po Hrvatih. Pogrešamo vsako cerkveno in politično zvezo v jednotno celoto, smo razdeljeni v dve nadškofiji in v osem upravnih okrajev, v katerih imajo povsod, izvzemši le Kranjsko, povsod nasprotniki večino. Nismo imeli plemstva, ne meščanstva, nazadnje so nas skrčili na kmetski stan, ki je bil podložen tujim fevdalnim gospodarjem, ter naš jezik omejili na kmetska sela. Celó duhovščina nam je bila tuja, nemška ali laška. Narod se je zdel že izgubljen, a le zdelo se je tako. Slovenski kmet je hranil in obvaroval zadnjo iskrico narodnega ognja, dokler ni narodna ideja prevzela vse Evrope. Narodna ideja je prešinila v kratkem času ves slovanski narod in ga vzbudila k narodnemu življenju. Iz lastne moči, po lastnem trudu smo začeli čistiti neizrečeno zanemarjeni jezik, utrjevati njegovo mesto v slovanski jezikovni družini, vstvarjati novo ljudsko slovstvo in delavno častnikarstvo. Nastala je slovanska inteligenca. Sedaj študira toliko učencev na srednjih in visokih šolah, da bi lahko, če bi imeli o tem mi določevati, namestili vse službe v upravi na slovenskih tleh s svojimi ljudmi. Razvilo se je tudi slovansko meščanstvo, zakaj skoro vsa

Podlistek.

Skopuh.

Naš Zveličar je hodil z apostolom Petrom v nekem kraju. Ko sta prišla k vasi, jelo se je že temniti. Apostol, kakor mu je Gospod ukazal, je hodil od hiše do hiše proséč ubogaime in prenočišča. Predno je vstopil v hišo, pogledal je vselej poprej skozi okno v izbo.

Prišla sta k mali koči in apostol je zopet pogledal skozi okno.

„Kaj vidiš, Peter?“ vpraša Gospod.

„Ah, Gospod, tu je revščina!“ vzdihne Peter. „Vidim revno ženo in okrog nje pet otročičev, koji jokajoči prosijo kruha in mati se joče z njimi, ker jim ga ne more dati. Sem ne pojdeva, tu bi ne dobila niti večerje niti prenočišča!“

„Če misliš, pojdiva torej dalje,“ reče Zveličar.

Sta torej šla. Peter je sem ter tam potrkal na duri, ali povsod so se izgovarjali, da nimajo kraja.

Prišla sta na kraj vasi k majhni ali lepi koči. Okno je bilo s polknami dobro zaprto, a skozi luknjice se je videla znotraj luč. Prebivalci kočje niso še spali.

„Kaj vidiš, Peter?“ vpraša zopet Gospod, ko je bil Peter nekaj časa gledal skozi majhno luknjico v hišo.

Apostol odstopi od okna in reče: „Gospod, tukaj je samo jeden človek in sicer velik bogatin; videl sem, kako je štel sreber in zlat denar. Tu bova gotovo dobila večerjo in prenočišče.“

„Pojdiva torej noter“, reče Zveličar apostolu. Potrkala sta na duri, pa znotraj se dolgo nihče ne oglasi. Konečno se slišijo koraki v veži in prebivalec kočje vpraša: „Kdo pa je?“

„Sva revna popotnika, odgovori Peter.“

„In česa si želita?“

„Ne veva, kje bi prenočila; prosiva torej za prenočišče!“

„Moja hiša ni pribežališče vlačugarjev,“ odgovori srdito mož in popotnikoma niti ne odpre.

Gospod in apostol sta šla dalje.

„Ah, Gospod,“ vzdihne Peter za nekaj časa.

„Kaj hočeš povedati, Peter?“ vpraša Zveličar.

„Da ni nobenega reda na svetu“, odgovori Peter. „Tam ona revna žena se joče zaradi lakote in pet otročičev z njo; in tukaj je človek, kteri nima nobenega in je bogat ter ne privošči nama niti prenočišča.“

„Zakaj to vse praviš Peter,“ vpraša zopet Zveličar.

„Da bi ti, Gospod, temu malopridnežu ves denar odyzel in daroval ga oni ženi. To ni pravično.“

„Peter, Peter“, posvari ga Gospod. „Ali veš, kdo je tako premoženje razdelil? Moj Oče nebeški, in ti hočeš Njegove čine karati? Nikakor, jaz ne bodem ravnal zoper Njegovo voljo. Ali veš, zakaj je moj Oče tako neenakomerno premoženje razdelil?“

„Tega v resnici ne vem, Gospod!“

„Da bi bogati revežem pomagali in tako si pridobili zasluge za nebeško kraljestvo.“

„Toda oni tako ne delajo, Gospod.“

„Ne smeš obsojati vseh. Tisti, ki tako ne delajo, ne spoznajo še svojih dolžnostij, ali lahko jih

še poznajo. — Znabiti, ko bi ona žena imela toliko premoženja, da bi tudi bila nasproti bližnjemu tako neobčutna, kakor oni mož.“

Peter je umolknil in za nekaj časa vpraša:

„Kam pa pojdeva, Gospod!“

„Ne preostaja nama nič družega, kakor iti k oni revni ženi.“

In sta šla. Medpotoma pogleda Gospod k zvezdnatemu nebu in takoj pride iz neba beli angelj in globoko se pokloni Gospodu. Bil je to angelj smrti.

„Pojdi v ono kočjo na kraju vasi, kjer prebiva bogat mož“, ukaže mu Gospod, „in dotakni se ga — toda ne usmrti ga.“

Angelj se zopet pokloni in hiti h koči, od ktere je Gospod z apostolom prihajal. Ona pa sta šla h koči revne žene.

Jedva sta potrkala, že jima je odpirala jokojoča se žena.

„Prenočišče Vama rada dam,“ reče, „ali jesti nimam ničesa. Sami že od zjutraj nič nismo jedli. Oh, kako so ljudje hudobni. Zjutraj sem bila pri bogatem možu na vasi, da bi mi posodil denarja za kruh, ali ni se me usmilil; od durij me je zapodil.“

Ko je žena zmirom tarnala, reče Zveličar: „Zakaj jadikuješ, žena?“

„Kako ne bi jadikovala,“ odgovori, „ko sem s svojimi otroki tako zapuščena.“

„Ali nimaš nobenega upanja v Boga?“ vpraša Gospod.

„Zmirom sem v Njega upala“, reče žena, „ali moja nada se mi je izjalovila, pomoč ne prihaja od nikoder.“

Naročajte in razširjajte „Mir“!

kranjska mesta, z glavnim mestom Ljubljano vred, imajo slovenska zastopstva. Dalje so nas slovenske posojilnice oprostile pritiska od strani tujega kapitala. To smo dosegli v primeroma kratkem času brez tuje pomoči, brez državne podpore, velikokrat proti njeni volji in v boju proti njenim organom.

Pri tem so se naši národní nasprotniki neprestano proti nam bojevali, so nas zasmehovali in preganjali. Zakaj to pravim danes? Čemu to poročam? Da dokažem, kako je národ slovenski pokazal, da more čvrsto živeti, in da se čisto jednako pravno pridruži drugim národom. (Dalje pride.)

Dopisi prijateljev.

Kronski darovi za velikovško šolo. V „Miru“ št. 22 do 35. t. l. izkazani zneski v skupni svóti 1323 kron 32 bel., in za pobita okna v št. 30. do 35. izkazani zneski v skupni svóti 485 kron 40 beličev, toraj skupaj 1808 kron 72 beličev, odposlali so se dne 19. t. m. v imenu Ciril-Methodove družbe v Ljubljani preč. g. kanoniku in župniku Fr. Treiber-ju v Velikovec v poravnane nekterih računov. — Darovali so dalje: Prečast. gosp. Lavrencij Herg, stolni dekan v Mariboru, 10 kron. — Odkupnino namesto voščila za novo leto so plačali: Dr. Val. Janežič v Celovcu 2 kroni, Vekoslav Legat v Celovcu 2 kroni, Jozef Rozman v Celovcu 2 kroni, Alojzij Knafelc v Beljaku 1 krono, dekan Simon Ineko v Žabnicah 10 kron, Požlepov Joža iz Dvorske vasi 3 krono, župnik Vekoslav Puc v Hrenovcih 8 kron, komendant in župnik Mat. Šervicelj na Reberci 6 kron; prof. Ivan Hutter 2 kroni; stolni kaplan Mat. Ražun 2 kroni. — Vkup 48 kron. — Hvala! — Živel nasledniki!

Iz Zgornjega Roža. Prihodnji mesec nas žalibog zapusti g. dr. Franc Bertold, naš notar v Rožeku, ki se preseli v Celovec, kjer stopi na mesto notarja dr. Vest-a, kateri gre vsled svoje starosti v pokoj. Notar dr. Bertold je bil pri nas občno priljubljen, visoko spoštovan in je vžival naše popolno zaupanje. Vsi smo ga prav radi imeli, ker je bil proti vsakemu prijazen in postrežljiv, ponudil vsakega, kdor je njegove pomoči iskal, kako storiti, da ni preveliko stroškov in plačil, in nam izkazal s svojim vestnim in nesebičnim uradovanjem neštevilnih dobrot. Govoril je dobro naš slovenski jezik, ni se nikdar spletal proti nam v politične agitacije in se držal nepristransko pri vsakej volitvi. Naša želja je le, da dobimo njemu podobnega naslednika. Zato po celem Rožu tega plemenitega moža in redkega poštenjaka vsi hvalijo in častijo! Mi čestitamo Celovčanom, posebno pa slovenske okolici, ki dobijo tako izglednega, prijaznega in nesebičnega notarja, kterega vsem najtopleje priporočamo. Bog naj mu podeli zdravje in srečo!

Iz Slov. Plajberga. (Novoletne misli.) Kmalu mine staro leto, vredno je torej da nekoliko nazaj pogledamo, kaj smo vse doživeli dobrega in tudi slabega, kaj smo pridobili in kaj izgubili. Saj vsak priden gospodar naredi koncec leta račun, kako je gospodaril, da v v prihodnje drugače in boljše obrniti, če ni bilo kaj prav. Zato ne bo škodovalo, če se nekoliko nazaj ozremo: V gospodarskem oziru, ker smo tukaj večidel kmetje, moramo preteklo leto šteti med srednja dobra leta, zakaj zaradi obilnega dežja smo poljske pridelke kaj težko spravljali in tudi bolj slabo krmo dobili. — V političnem oziru smo imeli prav hude boje. Pa imeli smo tudi čast dvakrat osebno videti našega gospoda okrajnega glavarja, čeravno se ni-

„Samo upanja ne zgubljal,“ reče Zveličar, „kdor ga zgubi, ni vreden pomoči, in to ti Bog more poslati še danes.“

Žena, imajoč v naročju najmanjše dete, je po božno poslušala besede Zveličarjeve.

Med tem vstopi angelj smrti v kočjo bogatega moža in lahko se ga dotakne, ne da bi mož kaj zapazil.

Njegove oči so postale motne, čutil je veliko slabost. Ménil je, da se mu je približala zadnja ura. Njegov pogled je obvisel v kotu sobe; možu se je zdelo, da tam vidi hudobnega duha, kateri se pripravlja, da bi odnesel njegovo dušo v večno trpljenje.

„Glej, kaj ti pomaga tvoje bogastvo!“ reče mu vest. „Lahko bi si bil mogel kupiti nebeško kraljestvo, ako bi bil po volji Božji dobrote delil in revežem pomagal. A tvoje srce ni poznalo usmiljenja s človeško revščino. Berače, ne da bi jim dal ubogajme, si odganjal od svoje hiše, da, še danes si tako storil revni ženi, ki te je prosila kruha za zapuščene sirote. Zdaj pa vidiš, kaj ti pomaga zlato in srebro!“

Tako je govorila bogatini vest in hudobni duh se je k njemu bližal.

„Moj Bog, usmili se me!“ tarnal je bogatin, ne vrzi me v večno trpljenje! Le kratki čas življenja mi še privoščim in potrudim se, da vse popravim!“

Mrzel pot od samega strahu pokaže se na čelu bogatina in angelj smrti je videl, da je njegova obljuba resnoba. Izide torej tiho iz njegovega stanovanja in zopet se povzdigne v zvezdnato nebo.

Bogatini se oddahne. Slabost izgine, izgine tudi strašna prikazen. Toda zopet se je stresel.

smo Bog vé kako veselili, videti ga v svoji sredi; tem večje je bilo veselje naših političnih nasprotnikov. Imeli smo namreč najprej občinske volitve, pri kterih smo v tretjem razredu zmagali s tremi možmi, v drugem pa častno propadli s štirimi glasovi manjšine. Temu se ne čudi, kdor vé, s kakšnimi sredstvi so nasprotniki pritiskali na naše še nazavedne volilce. — Pri deželnozborskih volitvah smo zopet propadli, in sicer za en sam glas. Pa čujte, kako!! V volilno komisijo so bili poklicani sami nasprotniki, in duri zaprte, pa menda ne zavoljo mraza? Ko smo oddali vsi volilci svoje glasove in so se sošteli, bilo je na obeh straneh enako. Kaj zdaj storiti? Naši nemškutarji so jo kmalu pogruntali. Volitev so ustavili in dva moža od volilne komisije ter občinski sluga so šli po bližnjega kmeta, ki je na polju oral in se ni mislil volitve udeležiti. Pregovorili so ga, da je prišel in oddal svoj glas na njih stran. Po polurnem čakanju, ko je bil ta glas oddan, se je volitev hitro zaključila. Pa zapomnimo si: boljši je častno propasti, kakor pa na tako sramoten način zmagati! Mi pa se nečemo udati! Pri prvi bodoči priliki se bomo zopet odločno potegnili za našo pravično stvar. Pritiskajte nas kakor vam drago, za pravično stvar mi nikdar odnehali ne bomo. Zapomnite si pa tudi besed: Vsaka sila do vremena! — **Iz Ovber.** (Dobra misel za novo leto.)

Pred durmi je čas, ko bodo uradnije zaprte zavolj letnih računov. Posojilnice, davkarije, oskrbniki za grofe — vsepovsodi delajo račune. Zakaj kmetje s svojo bilanco ne stopijo pred svet? Tatov morda se ne bojijo, da bi ne zasledili, kje so polni možnjiki? Kaj, če bi občine ob novem letu pokazale svoj letni račun slovenskemu (in nemškemu) svetu! Naj kdo začne! Gospodje župani ali tajniki, ali kdor ima glavo in veselje, naj sešteje 1. vse kmetije in bajte s posestvom v občini; 2. bajte brez posestva (kjer se tedaj stanovalci ne morejo na hiši preživeti); 3. delavne ljudi a) poljedelce (domače in posle), b) rokodelce, c) prodajalce, krčmarje itd.; 4. berače in druge ljudi brez dela in premoženja. Naj izračunijo 5. koliko ima občina premoženja a) v denarjih, b) živine, c) posevte, travničine, gozda, paše; 6. koliko se v občini žita, lesa i. dr. doma porabi, koliko pa prodá žita, lesa i. dr.; 7. koliko se živine spravi v denar; 8. koliko občina izdaje za uboge in druge stroške; 9. (da je število 9 tujih grehov polno) naj dodajo posestniki svojo bilanco (koliko zlatov rožlja ob novem letu v skrinjice ali pa bi si jih imeti želeli). Tak račun bi znal ropotati kedaj v zbornicah!

Od štajerske meje. (Priporočilo.) Veliko najhujših sovražnikov slovenskega ljudstva in naše svete vere živi od Slovencev; ali zato jih le zaničujejo in po svojih umazanih časnikih blatijo. Taki nasprotniki pač niso vredni, da jih Slovenci še zmikom podpiramo, ker s tem sami sebe teptamo. Tako nam je znano, da nek svečar nekje na Koroškem, zagrizen nemškutar, ustanovitelj šulferajnske podružnice, zasmehovatelj sv. vere in častitega duhovstva, največ voščenenih sveč cerkvam po slovenskem koroškem prodaja. Zdaj pride kmalu svečnica, in bo treba veliko sveč, zato priporočamo cerkvenim predstojništvom in zasebnikom slavno, staroznano Günther-jevo tvrdo v Slovenjemgradci, dve uri od Spodnjega Dravograda. Sedanji posest-

Ali ga res ni čakalo, kar je ravno zdaj samo videl? Vest mu je zopet pravila, da dozdaj ni storil nobenega dobrega dela. Nekaj trenutkov premišluje in potem vstane. Pred njim je ležala gromada denarja. Vzame jih nekaj v svoje žepce in izide iz kočje. — Na drugem kraju vasi v revni kočici je dozdaj brléla luč. Mož potrka in vstopi.

„Uboga žena“, reče, „oprosti mi, da sem te danes tako neusmiljeno od svoje hiše zapodil. Tukaj ti prinašam pomoč, koje ti nisem hotel zjutraj ponuditi. Kupi sebi in otrokom, česar potrebuješ, in če bodeš zopet trpela pomanjkanje le pri meni se oglasi.“

Žena hvaležno pogleda proti nebesom in Zveličar reče: „Ali nisem pravil, da še to noč more ti Bog poslati pomoč? Nikoli ne nehaj upati.“

Bogati mož obrne se zdaj h Gospodu in njegovemu apostolu in reče: „Oprostita mi tudi vidva, da sem se proti vama obnašal tako brezčastno. Vrnita se z menoj, moja hiša je vama odprta.“

Peter z vprašanjem pogleda svojega Učenika, kateri je rekel: „Sprejmiva povabilo tega moža, sicer bi ga razžalila.“

Poslovala sta se torej od revne žene in odšla. Apostol pa med pótoma reče: „Odpusti mi, Gospod, da sem prej tako neprevidno govoril.“

Bogati mož je peljal gosta v svojo hišo in v nebesih so se angelji veselili nad skesanim grešnikom. *Svečan.*

Smešničar.

* Učenik: „Janezek! Kako se glasi 7. zapoved božja?“ — Janezek (boječ): „Gospod učenik, vi ne smete krasti.“

nik g. Avgust Günther sicer ni našega roda, pa je eden tistih, ktere imenujemo poštene Nemce, ki spoštuje naš slovenski rod in mirno med njim živi. Štajerski Slovenci so mu celó pri zadnjih volitvah za deželni zbor v mestni skupini slovenjegraški svoje glase dali, in je dobil od njih 70 glasov. Zato so se slovenjegraški nemškutarji zavezali, ne več v njegovo gostilno hoditi (znajo drugače kot mi!), ker noče v njih rog trobiti. Tukaj že dolgo let vsi od njega jemljemo sveče za cerkev. Pustite tudi po drugod naše hude nasprotnike in poskusite pri g. Güntherju. On ima izvrstne sveče in pošilja svojo robo vselej franko. *M. Š.*

— (Slovenec k Slovincu, kristjan h kristjanu!) Gornjemu priporočilo naj dodamo še vrle besede, ki jih je napisal v isti zadevi g. Pohorski v „Slov. Gosp.“: Slovenec k Slovincu, kristjan h kristjanu! Ko bi mogel ta klic zakričati tako glasno, da bi ga slišali vsi Slovenci od tužnega Prekmurja do obal jadranskih, pa od strmih gor koroških do vinorodne Hrvaške; zraven pa bi mogel učiniti, da klic ne bi ostal „glas upijočega v puščavi“, temuč se povsod dejanski spolnjeval, storil bi s tem slovenskemu národu velikansko dobroto. Izginil ali utihnil bi ošabni tujec, ki moti nevedno ljudstvo in seje razpor; umolkniti bi moral tudi vsak slovenski janičar, ki se štuli sedaj s tujim perjem in se pajdaši s tujcem! S kratka, ta edini klic bi lahko napravil toliko zaželjeni čudež, spravi od nas borbe in neslogo, ter zjediniti naš národ pod jeden prapor! Ako me vprašaš, dragi čitatelj, kdo je kriv, da med slovenskim ljudstvom ni miru, temuč veden prepir? Odgovorjam ti naravnost: Mi vsi Slovenci smo temu krivi! Mi vsi namreč gojimo na lastnih prsih črva, kateri dan na dan gloda jabelko sloge in zadovoljnosti med nami. Tak črv je vsaki tujec, ki, nasičen in odebeljen od slovenskega kruha, maha sedaj po temle ljudstvu, med kterim se redi. Njega posnema žalibog marsikteri domačin, kateri s tem izda slovensko mater, ker zaničuje vse, kar je njenega. Proč z njima, in zasijalo nam bo solnce miru in pravice! Rekel sem, da vsi smo krivi tega ptujega greha, ker redimo tujo ošabnost in domačo prevzetnost. Žalibog, da ne morem te besede preklicati. Le pogledjmo naše nasprotnike, od debelelubastega odvetnika do jezikavega kramarja, od česa se neki živé? Od žuljev svojih rok gotovo ne, ker dela se izogibljuje; temuč živi in pita jih nevedno ljudstvo naše. Pravim nevedno, s tem pa ne mislim samo priprostega kmeta, temuč izvzeti ne morem tudi izobraženih. Kar nosi kožo nemškutarije pri nas, spada večinoma obrtnemu in trgovskemu stanu. In ta dva stanova sama ob sebi ne moreta živeti, temuč njun živelj izhaja od drugih stanov. Odpade li ta živelj, stajala se bosta ona, enako rosi, kedar prisije gorko solnce! . . . Bliža se nam čas, ko se bodo naše cerkve za čast božjo oskrbele z novimi svečami. Ta dar polaga, evangelijski vdovi enako, na oltar naše revno ljudstvo. Torej Bog hoče daru od našega ljudstva; mar ni tudi njegova volja, da ta predmet žgavne daritve izdeljuje krščanska roka? Ali morda ne grešé v tem nektare župnije, oziroma njihov predstojniki, ki naročujejo takšno blago pri tujcu, dostikrat pri nekristjanu? Gotovo to ni volja božja, pa tudi národova ni, da bi se tujec z njegovimi darovi podpiral!

Iz Ljubljane. (Stenski zemljevid slovenskih pokrajin.) Ker nam manjka dober zemljevid slovenskih dežel, namerava „Matica slovenska“ izdati nov „Stenski zemljevid slovenskih pokrajin“ s slovensko terminologijo v merilu 1—200.000 in na štirih listih. Skupna velikost vseh štirih listov bi imela 146 cm dolžine in 155 cm širine. Zemljevid bi bil izdelan natanjko tako, kakor generalna karta c. in kr. vojaškega zemljepisnega zavoda, in bi imel poleg praktične tudi znamenito znanstveno vrednost. Po proračunu Hoelzl-ove tvrde na Dunaju, s katero je Matica v dogovoru, bi stalo 3000 izvodov novega „Stenskega zemljevida“ 6000 gld. Odboru je do tega, da pridejo društveniki, ki se za to stvar zanimajo, do lepega, uporabnega in tudi v zemljepisnem oziru dovršenega zemljevida, ki bi jim izvrstno ustrezal na potovanju po slovenskih krajih, v šoli pri pouku, v uradu pri raznovrstnih poslih in doma pri branju slovenskih knjig; zakaj v njem bi bili vestno zabeleženi vsi količkaj znameniti slovenski kraji po vseh slovenskih deželah, tako da bi popolnoma nadomeščal jako razširjeno in priljubljeno nemško generalno karto. Zato je Matica razposlala vsem svojim poverjenikom naročilni list, da se vpišejo naročniki. Naroči se lahko vsak Maticin društvenik ali nedruštvenik. Zlasti prosimo gg. poverjenike, naj na naročevanje povabijo tudi krajne šolske svete, društva in javne, zlasti občinske urade. Odbor „Slovenske Matice“ se zanaša, da najde ta misel krepak odziv v vseh slovenskih krogih, in pričakuje prav ugodnega odgovora. Zakaj samo v tem primeru, če se oglasi zadostno število naročnikov, bi mogla izdati Matica nameravani „Stenski zemljevid.“

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Deželni zbori za Štajersko, Češko, Galicijo, Spodnje-avstrijsko, Kranjsko, Moravsko, Šlezijo in Goriško sklicani so za dné 28. decembra t. l. — Deželni glavar za Štajersko postal je zopet grof Wurmbbrand, ki je že prej, predno je postal minister, bil na tem mestu. On je liberalec in nasprotnik Slovencev. Njegov namestnik je Slovenec, dr. Srnec v Celji. — Za deželnega glavarja na Nižje-avstrijskem je imenovan konservativec baron Gudenus, za namestnika dunajski

župan Strobach. Na Moravskem je deželni glavar grof Veter-Lillie, v Šleziji grof Lariš, njegov namestnik kardinal Kopp. — Praški župan Gregor se je odpovedal županstvu. — Nižje-avstrijski protisemitje napredujejo. Sedaj so zmagali pri občinskih volitvah v Dunajskem Novem Mestu. — Državni zbor je do dne 19. t. m. nadaljeval posvetovanje o proračunu, potem pa šel na počitnice. Razgovor je bil precej mlačen, ker se poslanci sami ne brigajo dosti za razprave. Govorili so proti dvoboju in precej obširno že o šolah. Minister Gauč je govoril, naj pusté šole „v miru“, da se bode mogla bolj razvijati. Kako se „razvija“ naša šola, vidi vsak, kdor sploh hoče videti. Ministrove besede niso ugodne za nas! Posl. Spinčič je označil žalostni položaj isterskih Hrvatov. Državni zbor se zopet zbere, in sicer zadnjič, dne 4. januarja.

Druga države. Španija ima posestva tudi v Aziji in Ameriki. Najvažnejši je ameriški otok Kuba in pa azijski filipinski otoki. Ali ravno ta dva sta se vpri. Na Kubi traja vojska že več let. Špancem se v vojski precej slabo godi. V zadnjem času pa so dosegli nekaj uspehov in zato je na Španjskem veliko navdušenja. — V Moskvi in nekaterih drugih krajih so bili večji dijaški nemiri. Začeli so se, ko se je obhajal spomin ponesrečencev na Hodimskem polju ob cesarjevem kronanju. Izgredi so bili političnega značaja in bili naperjeni proti policiji in proti moskovskemu gubernatorju velikemu knezu Sergeju. Samo v Moskvi so baje 1200 dijakov in 300 delavcev zaprli. Nekaj dijakov je že obsojenih zaradi napadov na policijo. Vseučilišče se je zaprlo. — Laška ne more prerediti svojih ljudi. Dobro veste, koliko Lahov služi pri nas, zlasti za zidarje. Pa tudi v Ameriko silijo, kjer izpodrivajo domače delavce z nizkimi plačami, za ktere se ponujajo. Radi tega je prišlo v severnej Ameriki do prask med italijanskimi in tamošnjimi delavci. V Trentonu so le policaji zabranili, da ni bilo ubitih mnogo ljudi. — Turški ministri so te dni imeli posvetovanje, kako se pripraviti za dogodke na spomlad. V Armeniji se je bati vstaje, v Makedoniji vstaje in pobijanja med Grki, Srbi in Rumuni zaradi cerkvenih prepričanj, in v Albaniji nereda ob iztirjavanju davkov. Sklenili so, da se skliče spomlad večja vojaška sila, ki bode nemire že v kali zadušila, če bo šlo!

Gospodarske stvari.

Kako uporne vole ali krave dalje spraviti. Uporne vole ali krave dalje spraviti je velika težava. Tepenje nič ne pomaga. Marsikako govedo se dá rajši ubiti nego bi vstalo. Dobro je govedi dati prsti ali tobaka v nos. Govedo začne kihati in pri tem vstane.

Novičar.

Na Koroškem. V državnem zboru je dne 15. dec. posl. Peitler govoril za to, da država pride v izdatni meri na pomoč Ziljanom, ki so letos trpeli škodo po povodnji. — Dunajska Leonova družba, ki ima namen pospeševati krščansko vedo, ima prihodnje leto občni zbor v Celovcu meseca avgusta. Z občnim zborom bode v zvezi tudi socijalen pouk, kakor ga je ta družba priredila z mnogim uspehom prvokrat l. 1895. na Dunaju. Namero družbe tudi Slovenci pozdravljamo z veseljem. — V Celovcu se dne 6. jan. ustanovi zavetišče za rokodelske učence, da bodo ob nedeljah imeli koristen pouk in pošteno zabavo. — Učitelji tudi na nemških krajih napeto rogovilijo zoper duhovščino in kat. cerkev. To se je pokazalo zopet na Schönererjevem shodu v Kirchbachu in na učiteljskem shodu v Kotu, kjer so se učitelji zarotili, da hočejo delati na vso moč zoper „klerikalizem“, t. j. zoper katoliška načela. — Deželni šolski svet je dovolil, tretje učiteljsko mesto šoli v Škocijanu, drugo pa šoli v Slov. Šmihelu. — V Celovcu se je dne 19. t. m. ustrelil 62letni c. kr. gozdni svetovalec Fr. Suda. Pravijo, da se mu je zmešalo. — V Celovcu je umrl star 76 let hišni posestnik in načelnik nemško-nacijonalnega društva L. Heilinger. — Prevaljsko kat.-delavsko društvo je imelo dne 20. dec. dobro obiskan shod. Gosp. Podgorc je govoril zelo zanimivo o sužnjih. — Predsednikom c. kr. deželne sodnije v Celovcu je imenovan dvorni svetovalec gosp. dr. Friderik Perko na Dunaju. Zmožen je slovenskega jezika.

Na Kranjskem. Valvazorjev spomenik postavi vlada slavnemu zgodovinarju Valvazorju v Ljubljani. Spomenik bo stal pred deželnim muzejem. Naprava modela za ta spomenik se je izročila domačemu umetniku g. Ganglu. Tudi cesarju se bode v Ljubljani postavil spomenik v spomin na njegov obisk po potresu. — V Predvoru pri Kranju snujejo gasilno društvo. — Kranjska dežela je štela konci 1895. leta 500.453 prebivalcev. Zakonov se je sklenilo to leto 3604. Rojenih je bilo 18.419 otrok, umrlo pa je 13.659 ljudi.

— Umrli je dne 18. dec. g. Fr. Hrovat, vpokojeni morn. kurat na Skaručini pri Vodichah. Zadel ga je kap, ko je po sv. maši obhajal ljudi. — Narčti za železnico Ljubljana-Vrhnika so že izdelani. Z zidanjem pričnejo morda že prihodnjo pomlad. — Ko je dne 8. t. m. drdral dunajski brzovlak proti Zagorji, zavalila se je velika, čez 20 centov težka skala na železniški tir. Čuvaj je to opazil in je zabranil nesrečo s tem, da je prihajajočemu vlaku tekel nasproti in strojevodja z znamenji opozoril, da je še pravočasno ustavil vlak. — „Veneč-a cerkvenih bratovščin“ je izšla prva številka, ki kaže, da bode list prav lepo urejen in gotovo dobro došel udom raznih bratovščin med Slovenci. Na sliki pa pogrešamo podobi sv. Mohorja in Fortunata! Naročnina na leto je 72 kr. — „Rimski Katolik“ ne bode več izhajal. Namesto njega bo izdajala slovenska Leonova družba v Ljubljani znanstven list „Katoliški Obzorik“. Urednik mu bode g. dr. Aleš Ušeničnik. Redni člani Leonove družbe ga bodo dobivali brezplačno, podporni za 1 gld., vsi drugi za 2 gld. 50 kr.

Na Štajerskem. V Celji je umrl vpokojeni župnik in profesor F. Kleine, star 77 let. — Pri volitvah za občinski zastop celjske okolice so zopet zmagali Slovenci. Nemškutarji so od volitve čisto izostali. — Zavoljo novega okrožnega sodišča v Mariboru kavsajo se mariborski in celjski „Nemci“. Celjani se bojijo, da pride „nemško“ Celje še v večjo nevarnost, če se del sodišča prenese v Maribor. — Umrli je Ant. Freuensfeld, učitelj v Ormoži, po dolgotrajnej in mučnej bolezni v 26. letu svoje starosti. Bil je vrl narodnjak in brat pokojnega pesnika Jos. Freuensfelda. — V Lembahu pri Mariboru snujejo bralno društvo. — Morileca Fermeta, ki se je hlinal slaboumnega, poslali so iz Ljubljane zopet v Celje, ker so zdravniki spoznali, da je zviti roparski tiček popolno zdrav. — „S. G.“ poroča: Nesrečno žganjepitje! Dne 14. t. m. so našli v potoku pri Pongercih znanega žganjepivca Andrčka mrtvega. Zmirom v mokroti v življenju in smrti. Takov konec je šnoparjev in vendar svet ne pusti tega strupa. Bog se usmili vseh! — Slovenski deželni poslanci štajerski so skenili pri zaupnem shodu dne 22. dec. v Celju, da zopet vstopijo v deželni zbor in se udeležujejo sej v Gradcu.

Na Primorskem. Dijaki tržaške gimnazije se nočejo učiti avstrijske zgodovine in zemljepisja. Zoper profesorja, ki jih je vsled tega grajal, so hudo razsajali, da jih je bilo par izključenih. — Msgr. dr. Mahnič bode posvečen v škofa dne 7. febr. p. l. — Legar v Pulji še vedno hudo razsaja. Mesto je čisto zapuščeno, kdor le more, beži. V vsaki hiši leži po več bolnikov, a primanjkuje zdravnikov in strežnikov. — Izginili so 4 slovenski ribiči od sv. Križa pri svojem delu na morju. Ker je bilo morje čisto mirno, mislijo, da so jih pobili laški ribiči Čijožoti. Bržkone je prišlo do prepira med njimi. — Vinarsko in sadjarsko društvo za Brdo ima v svoji zalogi (v Gorici) množino izvrstne briske rebule, navadno brisko črno vino, izabelo itd. in jo prodaja po najnižjih cenah.

Po drugih deželah. Odbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju se je še pod predsedništvom sedaj že rajnega g. Ivana Navratila tako-le sestavil: I. podpredsednik g. J. Pukl; II. podpredsednik g. dr. F. Ploj; I. blagajnik g. Fr. Jančar; II. blagajnik g. dr. A. Primožič; I. tajnik g. Iv. Luzar; II. tajnik g. dr. M. Murko; odborniki gg. dr. Sedej, dr. K. Seshun, dr. Fr. Simonič, dr. V. Globočnik, J. Premru, Ž. Sežun; namestniki gg. dr. J. Pajk, dr. P. Laharnar, dr. J. Hočevnar, dr. M. Velca, A. Koželj, P. Hlačar. — V Indiji še vedno razsaja kuga. V mestu Bombaju se kuga po vseh delih mesta razširja. Od početka bolezni je že 1126 oseb zbolelo in 804 umrlo. — V vasi Flies na Tirolskem je pogorelo 27 hiš. — Strašna povodenj je zadelo mesto Eskib na Balkanu. Mnogo ljudi je utonilo, porušenih je okrog tisoč hiš in 6000 ljudi brez strehe. — V rudniku pri Temešvaru je bila 18. dec. huda eksplozija. Mnogo rudkopov je ubitih, drugi ranjeni in velike priprave uničene. — Kartografski zavod Freytag in Berndt na Dunaju je izdal jako čedno izdelan zemljevid avstrijskih železnic. Dodani so podatki o našem železniškem prometu. Karta stane 1 gld.

Raznoterosti.

Stoletnica slovenskega časnikarstva. Dne 4. januarja prihodnjega leta mine ravno sto let, kar je začel prvi slovenski časnik izhajati v beli Ljubljani. Imenoval se je „Lublanske Nouice“, ktere je štiri leta izdajal slavni slovenski pesnik Valentin Vodnik, ki torej ni samo vodnik slov. pesnikov, ampak tudi slovenskih časnikarjev.

Velikanski most hočejo Amerikanci zgraditi čez severni rokav Hudsonovega zaliva. Visok bode nad 200 metrov, da bodo mogle največje ladje voziti pod mostom. Vsi stroški so proračunjeni na 360 milijonov frankov.

Vabila.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico ima svoj letni občni zbor v gostilni pri Majerču v St. Lenartu pri 7 studencih na praznik sv. treh kraljev dne 6. januarja 1897, z nastopnim dnevnim redom: 1.) Načelnikov pozdrav. — 2.) Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. — 3.) Volitev dveh pregledovalcev računov. — 4.) Volitev novega načelnikstva. — 5.) Volitev dveh zastopnikov k velikej skupčini. — 6.) Razni nasveti in predlogi. — 7.) Domača zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstop je dovoljen le udom in po udih povabljenim gostom. Pri domači zabavi se bo marsikaj koristnega govorilo in poleg tega tudi pelo. Vršila se bo smešna prostovoljna dražba ali licitiranga v korist družbe sv. Cirila in Metoda. — Da se tega zbora rodoljubni Slovenci in Slovenke v velikem številu udeležijo, vabi najljudneje **načelnikstvo.**

Hranilnica in posojilnica za Sv. Lenart pri sedmih studencih in okolico imela bo svoj letni občni zbor na nedeljo dne 17. januarja 1897 ob 4. uri popoldne pri Majerču v St. Lenartu s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo tajnikovo o posojilničnem delovanju in odobravanje računa za leto 1896. 2. Volitev odbornikov. 3. Sklep o porabi čistega dobička. 4. Razni nasveti in predlogi. Uljudno vabi vse družnike **načelnikstvo.**

Slovenci, zahtevajte povsod ter rabite samo vžigalice in svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda!

V Celovcu dobijo se vžigalice in svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ v trafiki gosp. Izop, kosaranske ulice številka 7.

„Unio catholica“. Iz Gradca se nam piše: Čujemo, da je pri tem zavodu, kar se tiče jamčenja, nastal velik napredek. Sklenila se je namreč med tem zavodom in pa „južno-nemško zavarovalno banko v Monakovem“ vsa po „Unio catholica“ sklenjena zavarovanja proti delitvi dobička. Čuje se tudi, da se je južno-nemška zavarovalnica zavezala, položiti jamščino v znesku 50.000 gld. in da je vlada to pogodbo odobrila. Želeti bi torej bilo, da bi se krščansko ljudstvo pri „Unio catholica“ zavarovalo ter tako povzdignilo krščansko gospodarsko podvzetje k moči in ugledu.

Listnica upravnikstva.

Več naročnikov je še vedno na dolgu z naročnino. Prosimo, da jo nam pošljejo zanesljivo in čim preje, ker smo drugače prisiljeni, takim po novem letu ustaviti list.

Dalje prosimo, da se naročnina plačuje naprej, kakor je navada pri vseh listih. Da nam bode delo olajšano in da vemo, koliko iztisov „Mir-a“ je treba tiskati, prosimo, naj se nam naročnina (2 gld. na leto, 1 gld. za pol leta) pošlje čim preje. Vsakdo naj dostavi letnico in ali je star, ali nov naročnik. — Oni kmetje in rokodelci na Koroškem, ki „Mir-a“ sedaj ne morejo plačati in ga plačujejo pozneje, naj nam to naznanijo po dopisnici, da jih vemo še nadalje prištevati naročnikom. — Č. gg. duhovnike in druge rodoljube prosimo, da pisanja manj vajene naročnike blagohotno podpirajo pri naročevanju. — Zahtevajte in rabite izključno le slovenske pošne tiskovine!

Srečno, veselo novo leto vsem poštenim Slovincem!

Loterijske srečke od 24. decembra.

Dunaj	3	60	39	48	54
Gradec	62	85	72	46	75

Tržne cene v Celovcu

dne 24. decembra.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	15	6	44
rž	4	40	5	50
ječmen	—	—	—	—
oves	2	12	2	65
hejda	3	32	4	15
turšica (sirk)	3	05	3	80
pšeno (kaša)	6	80	8	50
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	10	1	76
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 50 kr. do 2 gld. 80 kr. kisló 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 40 kr., slama po 1 gld. 40 kr. do 1 gld. 80 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 60 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vozne vole plačujejo mesarji po — do — gld.

Naznanila.

Priporočilo. Zavarovanja vsake vrste sprejema „Unio catholica“. Pošteni in večji zastopniki za posamezne pokrajine se iščejo. Pojasnila daje radovoljno nje glavni zastop v Gradcu, Radetzkyjeve ulice št. 1.

Oglas!

„Pomladanski odmevi“ in „Gorske cvetlice“, pesmi za sopran, alt, tenor in bas, zložil Jan. Laharnar, dobé se pri skladatelju na Št. Viški gori, (p. Slap ob Idriji), in g. Likarju, knjigotržcu v Gorici. Prve za 70 kr., druge za 50 kr. komad.

Glasovir

je prav po ceni na prodaj. Vpraša se pri Dularju v Velikovecu.

**DOM
IN
SVET**

**SLOVENSKI
LIŠT S PODOBAMI**

Izhaja v Ljubljani
v zvezkih dvakrat na mesec
na dveh polah. — Podaje pesmi,
povesti in znanstvene spise,
posebno o slovenski domovini.

Stane na leto 4 gl. 20 kr.
na pol leta 2 gl. 10 kr. četrt leta
1 gl. 5 kr. — Dopisi in denar se
pošiljajo „DOM IN SVET“-u
v LJUBLJANI.

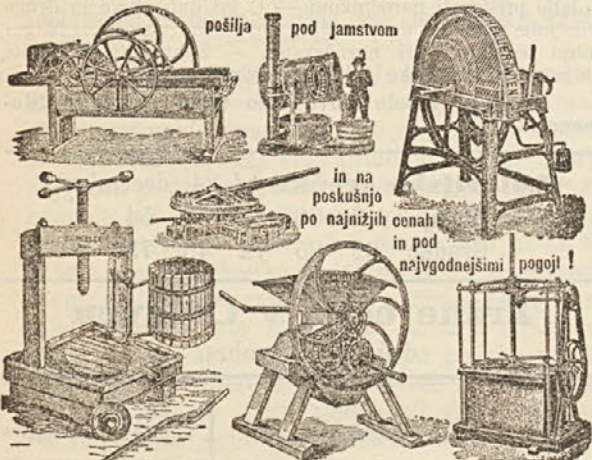
Pozor!

Podpisani priporoča sledeča natorna vina:
**Retzer po 24 kr., Dornberger 26 kr.,
muškatelec po 28 kr., rudeči Tirolec
po 20 kr., vsa čisto pristna.**

Dalje: Razine mineralne vode; glavberjevo in
grenko (angleško) sol poštine prosto do vsake
železnične postaje 100 kilogr. po 4 gld. 50 kr.
Otrobe in moko za živino. Roman- in port-
landcement po najnižjih cenah. Sploh razno
specerijsko blago, moko in žgane pijače v ve-
likem in po drobnem.

Amand Prosen,
v Celovcu, kosarske ulice.

VSII STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali pritrjeno, za vsakovrstne stroje.
Bogato ilustrovani 192 strani obsežni cenik v slovenskem in nemškem jeziku
na zahtevanje takoj zastoj.

IG. HELLER, DUNAJ
PRATERSTRASSE 49.

Preprodajalci se iščejo.

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljši, čudo-
vito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu,
trganju po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr.
Stari konjak, izvrstno zdravilo za želodčne bolezni
in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr.
Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, po-
slejšje se mu franko.

**Benedikt Hertl, vlastelin grajščine Golič pri Konjicah
(Gonobiz) na Štajerskem.**

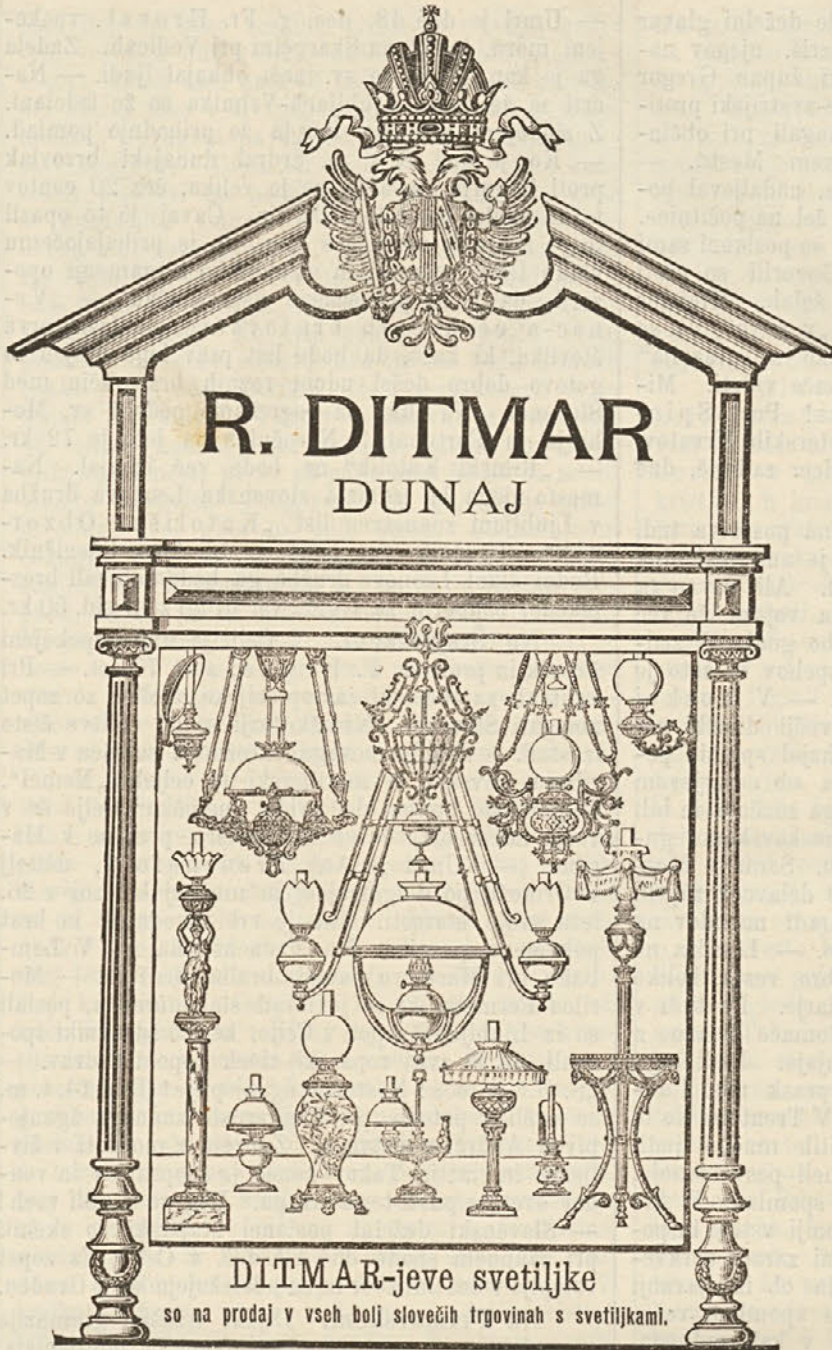
Služba mežnarja in organista

(ceciljanca) se oddaja v Možici pri Pliberku. Proš-
nje naj se vložijo do 15. prosinca (januarja) 1897
pri cerkvenem predstojništvu, pri katerem se tudi
vse drugo natančneje poizve.

Franc Koritnik,
krojač

v Celovcu, Novi trg št. 9.
priporoča se p. t. občinstvu za izdelovanje go-
speske obleke in uniform vsake vrste po naj-
novejšem kroju, dobro narejeno po nizki ceni.

Potrudil se bom vselej, da vstrežem svojim
naročnikom. Spoštovanjem
Franc Koritnik.

**R. DITMAR
DUNAJ**

DITMAR-jeve svetiljke
so na prodaj v vseh bolj slovečih trgovinah s svetiljkami.

Jakob Petschounik, usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4
med gostilno pri „Kleeblatt-u“ in
Kopper-jevo prodajalnico

priporoča svojo veliko zalogo vsako-
vrstnega najboljšega usnja, kakor
tudi pravo rusko irhovino po najnižji
ceni. — Prodaja tudi vsakovrstno čev-
ljarsko orodje. — Izdeluje in prodaja
najizvrstnejšo mast in lak za usnje.

— Kupuje vsakovrstne živinske kože
za stroj po najvišji ceni.

Slavno občinstvo uljudno vabi
na vsakojaki poskus, da se prepriča
o kakovosti robe.

Tudi priporoča
najnovejša
pnevmatična kolesa
(bicikeljne)
v raznih velikostih in po
najnižjih cenah.

Važno
za čevljarje, sedlarje, jermenarje,
in šivilje: najboljši in najcenejši
šivalne stroje vsake vrste,
posamezne dele teh strojev in igle
vsake vrste kakor tudi železne
biagajnice, varne proti ognju
in latovom, prodaja podpisani in
stroje tudi po ceni popravila v svoji
delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko
v Celovcu, Burggasse št. 12.

Izurjenega in vestnega
zastopnika,
s sedežem v Celovcu, išče neki
zavarovalni zavod. Ponudbe naj
se blagovoljno pošiljajo pod
napisom „Zavarovalni za-
vod“, poste restante Gradec
(Graz) na Štajerskem.

Iz Ljubljane.

Vsa ta priporočena domača zdravila dobijo se naj-
ceneje po pošti; so mnogo let izkušena, z dobrim vse-
pom rabljena, narejena po originalnem navodilu doktor
pl. Trnkóczy-ja, oblastnijsko potrjena. Vsako zdravilo
ima postavno varstveno znamko, je najboljši kakovosti
in vedno sveže. Na tisoče zahvalnih pisem je vsakemu
na razpolaganje.

Posebno so doktor Trnkóczy-ja
kapljice za želodec,
krepčujoče, sliz raztvorjajoče,
odpenjajoče, čistujoče in slast
vzbujajoče.
1 steklenica 20 kr., 6 steklenic
1 gld., 3 tucate 4 gld. 80 kr
Doktor pl. Trnkóczy-ja
odvajalne (čistilne)
kroglice.
1 skatljica 21 kr., 1 zavitek
1 gld. 5 kr., 5 zavitkov
4 gld. 75 kr.

Sok za prsi in zoper kašelj
ali doktor pl. Trnkóczy-ja planinski zeliščni sirup,
prirejan iz lahko pretvarljivega vapnikovega železa, po-
mirja kašelj, raztaplja sliz, polajšuje bolečine, boljša
draženje pri kašljanju, pomnožuje slast do jedi, pospe-
šuje kri, krepi in poživlja.
1 steklenica 56 kr., 1/2 tucata 2 gld. 50 kr.

**Zoper trganje in revmatične
bolečine**
priporoča se doktor pl. Trnkóczy-ja cvet kot ma-
zilo proti bolečinam v križi, v rokah in nogah itd. ter
je izvrstno sredstvo za utrjenje in okrepčevanje kit in
mišic človeškega telesa. Tudi dobro gódi v okrepčevanje
in novopoživljenje po dolgi hoji, težkem delu itd.
1 steklenica 50 kr., 1 tucat 4 gld. 50 kr.

Vse te, kakor tudi vsa druga zdravila razpošilja na
vse kraje vsak dan po pošti

lekarna Trnkóczy
zraven rotovža
Ljubljana, Kranjsko.

Gostilna s posestvom

v dobro obiskani vasi ziljske doline (Koroško)
se zaradi družbinskih razmer takoj dá v najem,
oziroma tudi prodá. Več pové **M. W.**, poste res-
tante, v Bolcanu (Bozen) na Tirolskem.

IVAN SCHINDLER
Izdelovalec strojev in naprav
vseh vrst in imata priv.
Izdelal in pošilja us varčino za najboljšo Rakoš-
kati in sicer najprilagodljivejši plačilni pogoji
STROJEVE, SPRAVE, ORODJE VSAKE VRSTE
ZA KMETIJSKE, OBRTNIJSKE IN POŠTISNE NAMENBE
Kataloge v slovenskem in nemškem jeziku razpošiljam zastoj.
Prepravila se prejemajo na najboljše in najprimernejše izplačavo.
Oskrbnostjo posameznih skladov strojev in naprav vsaki vrsti.
Največje mesto mehanike in strojarstva v Avstriji
IVANA SCHINDLER
Izdelovalec strojev
v Mimbregu pri Duttajku.

Nedavno odlikovano na higijenski razstavi v Londonu s prvim
darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi do sedaj naznanjenimi sredstvi proti skrnini,
trganju po udih, čutniški bolezni v zobeh in glavobolu
se od prvih zdravniških veljavok kot najboljši pripomoček
priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljši zdravilo proti tem boleznim
Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštine prosto
1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,
Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi
takoj dve steklenici Vašega iz-
vrstnega zdravila, ktere ga ne
morem pogrešati. Spoštovanjem
Chalzel N. Budimpešta, 24.
maja 1896.

Ker se mi je Vaš „Mira-
kulin“ dobro prilagel, pošljite
mi takoj dve steklenici. Spošto-
vanjem Fani Tuč v Geviču, 8. junija 1896.

Pošljite mi še eno steklenico „Mirakulina“, ker mi po-
maga za protin v nogah. Ter. Jahoda v Pragi, 16. jun. 1896.

Pristno le z zgornjo znamko.